

Az újítási bizottság jó munkájának eredménye.

277 benyújtott újítási javaslat a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnál

1950 novemberét írunk még akkor, a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalatnál javában folyt az ötvenes termésű paprika feldolgozása. A hasítottban szorgalmas kezek hasították a paprikát, de az üzem többi részében is ugyanilyen serényen folyt a munka. A malomban a kövek duruzsolva örölték finom liszté a már összetört paprikát, a csomagolóban apró papirzacskókba került a készárú a raktárban szaporán tornyosultak a kövérre tömött piros paprikás zsákok. Ebben az időben még egyáltalán nem volt újítás a vállalatnál. A dolgozók csaknem ugyanolyan módon végezték munkájukat, mint azelőtt. Orsós közben többször begyulladt a paprika, mert a malomkövek közé a paprikával apró vasdarabok is kerültek.

Megszületett az első újítás

A Paprikafeldolgozó Vállalat dolgozói azonban már nem „minden mindegy” kélegyintéssel mennek el a hibák és a hiányosságok mellett. Már akkor érezték, hogy a gyár nem a régi korszerűtlen üzem többé. Hallották innen is, onnan is, olvasták a lapokban, hogy itt is, ott is jelentős újítás vezetnek be a dolgozók és elhatározták, hogy ők sem alkudnak meg az üzemben lévő hiányosságokkal. November közepé felé megszületett az első újítás, amely jelentősen meggyorsította a termelést, könnyebbé tette a dolgozók munkáját.

Azóta két év sem telt el és az üzem dolgozói 277 újítással dicsekedhetnek. 277 újítási javaslatot nyújtottak be az újítási bizottsághoz,

amelynek csaknem 60 százalékát elfogadták és megvalósították.

A pártszervezet segíti az újítási bizottságot

A pártszervezet és az üzem vezetősége jelentős segítséget nyújt az újítási bizottságnak. Nem zajlik le egyetlen újítási bizottsági ülés sem, ahol a pártszervezet és a vállalat vezetősége ne képviseltetné magát. Egy-egy újítás értékelésénél elmondja véleményét a párt és az üzem vezetősége is és gondoskodik arról, hogy az elfogadható, értékes újítások mielőbb kivitelezésre kerüljenek. Az újítási felelős, Dányi Ferenc elvtárs nem hagyja hosszú ideig a fiókjában heverni a benyújtott újítási javaslatokat. Az újítási bizottság havonta egyszer tart megbeszélést, de ha kell, akár naponta is összeül. Az újítási napló szerint legalább 70 százalékkal olyan adókkal találkozhatunk, ahol a tények azt mutatják, hogy ha az újító ma benyújtotta újítási javaslatát, másnap már össze is ül a bizottság és értékelte a beadott újítási javaslatokat. A dolgozók érezték és érzik ma is, hogy az üzem vezetősége törődik a benyújtott újításokkal, s szívesen újítanak és szívesen törlik a fejüket észszerűsítéseken.

Az újítók között nincs ifjúmunkás

Igy születethet meg például Engi János elvtárs szitáló gép újítása, amellyel az üzem évente 9000 forintot takarít meg. Vagy ugyancsak

Engi János elvtárs magdörzsölő gépe, amellyel 8 munkaórát szabadítottak fel és 23 ezer forintot takarítanak meg. Fodor Józsefnek és Kovács Józsefnek nemrégén valószínűleg meg egyik újítását, a vastalanító gépet, amely évente 51 ezer forintot jelent meg gazdaságunknak. Kovács Jenő újításával 19 ezer forinttal tudnak többet adni a dolgozó nép államának, mint azelőtt.

A férfi dolgozók mögött az újítás terén felsorakoznak a női dolgozók is. Ilyen a többi között Szélpál Mihályné, Sümei Julia, Maleczki Zoltánné, Mohácsi Károlyné és még sokan mások.

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat újítóinak munkáját úgy tudjuk értékelni, ha megnézzük, hogy ez év második negyedévében hány újítási javaslatot nyújtottak be. Nem kevesebb, mint 64 újítási javaslat került az újítási bizottság elé, amelyből ebben az időszakban 34-et fogadtak el eddig és 24-et már be is vezettek. A 34-ből tíz újítási javaslatot pedig az őszi szezonunka megkezdésekor valósítanak meg.

A vállalatnál azonban ezen a téren egy hiba még mutatkozik. Az újítók között nincs ifjúmunkás. Nagyon jó volna, ha a pártszervezet és a DISZ szervezet vezetősége többet foglalkozna az ifjúmunkásokkal. Fel kell rázni az üzem ifjúságát eddigi tepedéséből és e két szervezet vezetőségének is oda kell hatni, hogy az ifjúmunkások közül egyre több újító kerüljön ki, hogy ezáltal is méltóképpen követhesse példaképét, a hős lenini Komszomolt.

Fejlettebb munkamódszerek alkalmazásával harcolnak az augusztus 20-i felajánlások teljesítéséért a Ládagyár dolgozói

Egy júniusi napon megbeszélésre jöttek össze a Ládagyár népmunkásai. Az összejövetel célja: megbeszélni, hogyan szervezzék meg az Alkotmány ünnepére a felajánlásokat. A párttitkár elvtárs elmondta, milyen érveket használjanak, hogyan segítsék a szakszervezeti bizalmiakat a verseny szervezésében.

Az értekezletnek meglelt az eredménye. Az üzem valamennyi dolgozójával ismertették az Alkotmány jelentőségét, politikailag támasztották a szakszervezeti bizalmiak munkáját. Az üzem dolgozóinak 85 százaléka tett munkafelajánlást Alkotmányunk születésének harmadik évfordulójára. A műszaki vezetők is nagy segítséget nyújtottak a szervező munkában. Tájékoztatták a bizalmiakat, hogy egy-egy dolgozó hol javíthat munkáján, milyen eredmény elérésére képes.

A kellően előkészített szervezésnek lett az eredménye, hogy a Szegedi Ládagyár dolgozóinak vállalása Alkotmányunk ünnepére közel 30 ezer forint értékű.

Hogyan kezdtek dolgozni a felajánlások teljesítéséhez?

Ifjú Bata József hasítószalag brigádja például megígérte, hogy termelését augusztus 20-ára 132 százalékról 135 százalékra emeli. A brigádvezető, ifjú Bata József, a vállalás után

megbeszélésre hívta össze

a csoport tagjait, s elmondta, hogy vállalásukat csak úgy tudják teljesíteni, ha a gépet még jobban kihasználják.

— Nem engedhetjük meg, hogy a munkaidő lefelé előtt akár egy perccel hamarabb is megállítsuk a gépet — mondták Bata elvtárs. — Valamennyiünknek becsületbeli kötelessége, hogy amit vállaltunk, azt valóra is válsuk. Amit megbeszéltek, azt

végre is hajtották.

Napról-napra emelkedett a csoport eredménye.

Ifjú Bata József azonban még mást is tett. Ha látja, hogy az egyik anyaghardó elfáradt, melege van, megcseréli a munkát, s azt küldi helyette, aki eddig könnyebb munkát végzett. Ezzel a csoportosi tással eléri, hogy egy ember megtanulja a másik munkafolyamatot és közben plihenhet is. Így érte el ifjú Bata József, hogy csoportja nemcsak teljesítette augusztus 20-i felajánlását, de túlteljesítette már a pótfelajánlást is a 140 százalékos teljesítménnyel.

A felítáblán állandóan láthatók a termelési eredmények, amelyek ösztönzően hatnak a Ládagyár valamennyi dolgozójára. Ma az egyik brigád neve van a repülő mellé

írva, de nem biztos, hogy holnap is ott lesz.

— mindig akadnak jobbak.

Mosf a Sántha-brigád jár az élen 179 százalékos eredménnyel, de holnap már lehet, hogy a Simon-brigádé az első, mert ők legutóbb 158 százalékra teljesítették tervüket.

A Szegedi Ládagyár dolgozói tudják, hogy nálunk az Alkotmány jogokat biztosít a dolgozóknak, de

A minőség megjavításáról tárgyaltak az élelmiszeripari dolgozók

„Szocialista munkaversennyel a gyártmányok kiváló minőségéért” címmel értékes előadás hangzott el hétfőn délután a Pártoktatás Házában. Az előadó, Törköly Ferenc elvtárs, az Üzemélelmiszeri Vállalat vezetője helyesen mutatott rá, mennyire időszerű a minőség kérdéséről beszélni az élelmiszeriparban.

Az előadás anyaga annál is időszerűbb volt, mert élelmiszeripari dolgozóink figyelmét már nem egyszer felhívta kormányunk a fokozottabb minőségi munkára — minőségi vállalásokra. Ezzel szemben az augusztus 20-ára tett vállalások között csak nagyon kevés számban találni a minőségre vonatkozó felajánlást.

Az előadás bebizonyította, hogy a hiányosságok többsége a szaktudás hiányából és hanyagságból ered. Az élelmiszeriparban eddig kevés figyelmet fordítottak a szakmai oktatásra, szakmunkások nevelésére.

Az élelmiszeriparban nem találkozunk a Kovaljov-mozgalommal, ahol van is, nagyon kezdetleges, sőt sok helyen még a jelentőségével sincsenek tisztában. Kezdeményezés indult el pár héttel ezelőtt a Konzervgyárban a Kovaljov-mozgalom ki-szélesítésére, de ezideig még nem valósították meg. Az élelmiszeriparban nem ismertetik a sztahanovisták munkamódszerét sem, ami pedig szintén elősegítené a termelés növelését, a minőség megjavulását.

Dolgozóink pedig, akik helytállnak a termelő munkában, túlteljesítik tervelőírásukat, jogosan várják el, hogy kifogástalan minőségű, ízletes készítményekkel lássák el őket — fejezte be előadását Törköly elvtárs.

Beszéde után a jelenlévő élelmiszeripari sztahanovista dolgozók és vezetők megvitatták a munkájukban felmerülő hiányosságokat s felszólalásaikban bírálták egymás munkáját is. Sokan bírálták a Kenyér-

tudják azt is, hogy a jogok mellett kötelezettségek is vannak. Éppen ezért tudásuk legjavával, a fejlett munkamódszerek bevezetésével harcolnak azért, hogy ne csak teljesítsék, de túl is teljesítsék vállalásukat. Hogy ez így lesz, arra bizonyított az olyan eredmény, mint Nővé Elek brigádjának az igért 105 százalékhelyett 110 százalékos, vagy Sándor Gyula sztahanovista brigádjának, 130 százalékos helyett 135 százalékos teljesítménye.

gyár dolgozóit a kenyér minősége miatt. Korpa Anna elvtársnő, a Konzervgyár sztahanovista dolgozója például elmondta, hogy az elmúlt napokban teljesen sötétlen kenyert kapott az üzletben. A Kenyérgyár dolgozóinak válaszából kint, hogy egy ember hanyagsága miatt aznap egy kemence kenyér sötét nélkül készült s így alkalmatlan volt a fogyasztásra. Az égett aju, vagy sültlen kenyerek szintén azt bizonyítják, hogy egyes kenyérgyári dolgozók nem sok figyelmet fordítanak a minőségre. Réti elvtárs a Sertéshizláló panaszát tolmácsolta: a földművelőszövetkezet nem megfelelő minőségű takarmányt szállított és ennek következtében egy hizlalásnál 38 tonnával kevesebb húst nyertek, mint egyébként.

Korpa elvtársnő a saját üzemükben előfordult hibákról is beszámolt. Többek között elmondta, hogy például hétfőn egy ember hanyagsága miatt két egész láda kiszabott konzervdoboz vált hasznavehetelenné, mert a szabásnál nem vigyáztak a pontos méretre. Ez annál súlyosabb vétség, mert a doboznakvaló lemez import-áru, külföldről hozzuk be. Hás elvtárs, a Szegedi Államigényár vállalatvezetője elmondta, hogy kereskedelmi vállalatának egyrésze nem megfelelően tárolja, kezeli a hentesárut, ami azt eredményezi, hogy időelőtt megromlanak.

A felszólalások során számos hibára hívták fel egymás figyelmét a jelenlévők. Az értekezlet végén közös elhatározás született: fokozottabb figyelmet fordítanak a minőségre s ezt a fogadalmat beveszik augusztus 20-i felajánlásaik közé. Az ígéret azonban csak annyit ér, amennyit megvalósítunk belőle — mondja a közmondás. Az élelmiszeripari dolgozók van most már a sor, hogy amit vállaltak, teljesítsék is a jövőben teljes egészében.

NYUGIALANKODÁS AZ ANGOL MUNKÁSPÁRTBAN

Az angol „Munkáspárt” legközelebbi konferenciája csak szeptember-októberben ül össze, de labourista főhadiszálláson már most tapasztalható az idegeskedés. Kapkodva adják ki a brüsszárakat a belpolitika és a külpolitika különböző kérdéseiről, beszédeket tartanak, amelyekben igyekeznek leplezni azt a tényt, hogy a „munkáspárt” egyszerű tagjai elégedetlenek a vezetés politikájával.

Pedig a közleg konferenciára már eddig, mintegy 400 határozati javaslat érkezett az alsó fokú labourista és szakszervezetektől, amelyek határozatokat elítélik a „munkáspárt” vezérék támogatását élvező kül- és belpolitika különböző oldalait. E határozatok tiltakoznak az amerikai erőszak és a fegyverkezési hajszá ellen, követelik a koreai háború beszüntetését és a nemzetközi problémák rendezését a nagyhatalmak közötti tárgyalások útján. Ilyen határozatokat hozott többek között a munkáspárt délnorfolki körzeti szervezete, a maldoni, a blackpooli, gatesheadi pártszervezet a labourista párt északwalesi helyi tagozatának szövetsége stb.

E határozati javaslatok valamilyen formában kivétel nélkül felvetik, egy új pártprogram és pártpolitika kidolgozásának szükségességét. Többségük felháborodva beszél Washington uramról s követelik, hogy az új politika teremtsen baráti kereskedelmi kapcsolatokat a Szovjetunióval a Kínai Népköztársasággal és az

európai népi demokratikus országokkal. A 68 külpolitikai határozati javaslat közül csupán egy támogatja a labouristák jobboldali vezetőségének jelenlegi politikáját, a többi határozottan elítéli az imperialista irányvonalat.

A Labour Party vezetői általában úgy teszik semmissé a politikájukat bíráló határozati javaslatokat, hogy azokat úgynevezett részjavaslatokba foglalták, amelyekben a legfőbb követelések elcsúsznak. A mandátumok szerinti szavazás rendszere, amely a pártvezetők maroknyi csoportjának lehetővé teszi, hogy a szavazatok százszázalékos operáljon, a végrehajtóbizottság által előkészített határozatok elfogadását biztosítja. Jellemző ezért, hogy az alsóbbfokú szervezetektől beérkező számos határozati javaslat bírálja a részhatározatok gyakorlatát, és a mandátumok szerinti szavazás rendszerének megváltoztatását követeli. Kingston upon Thames körzet (Surrey-grófság) labourista szervezete külön határozatban mutat rá, hogy az évenkénti konferenciák „nem teljesítik a pártvélemény demokratikus kifejezésének funkcióját.”

E tények alapján előrelátható, hogy a szeptemberi konferencián a munkáspárti vezetőknek sokkal komolyabb ellenzékkel kell szembeköszniük, mint valaha is azelőtt.

Keményen büntetjük azokat, akik munkánkat akadályozzák

Az Épületszerelő Vállalat dolgozóit, a többi üzemek dolgozóitól hasonlóan, a termelés fokozásával késztünek augusztus 20-ára. Tervelői irányzatuk túlteljesítésével akarják méltón ünnepelni Alkotmányunk születésének harmadik évfordulóját. A dolgozók között sokan vannak, akik a munkaverseny során nap, mint nap túlteljesítik vállalásaikat. A munkaidő jó kihasználásával, a munkafegyelm betartásával érte el például a Patai, a Szegedi, a Koppany, hármas brigád, hogy teljesítményüket már 140 százalék fölé emelték. Brinzer Vince, a hődméző-vásárhelyi Gyapotegyenlő építkezésénél a 100 százalékos minőség mellett 120 százalékra teljesíti tervét. De valamennyien megfogadták, hogy elért eredményeiknél nem állnak meg, hanem további sikerekért törekednek.

Az Épületszerelő Vállalat dolgozói között azonban akadnak olyanok is, akik a munkafegyelmet megsértve, csalásokkal igyekeznek eredményeket elérni. A legutóbbi bérkifizetésnél az üzem bérelszámolónak fel-tűnt, hogy Pressburger György segédmunkás 300 százalékra teljesítette tervelőírásait. Mint mindenkor, most is megvizsgálták, vajon hogyan tudta elérni ezt a kiváló eredményt. A vizsgálatkor kiderült, hogy Pressburger György félrevezette az üzem vezetőségét, félrevezette munkatársait is. Press-

burger György vidéki munkálatokat végzett. A megszabott 9 órai munkaidő után este 7—8 óráig dolgozott tovább. Az elszámolási lapjára azonban a túlórákat nem tüntette fel. A túlórázással azonban az előírtan túlszámolt nyersanyag jórészt feldolgozta. Így történt, hogy közel 18 óráig nyersanyaghiány miatt állni kellett. Pressburger Györgyöt ez nem zavarta. A túlórázásokat elítélve, ami csalás okozott — zavartalanul minden lelkismeretfurdalás nélkül felvette volna a fizetést. A vizsgálat után — amikor felelősségre vonták — sem látta be a szándékosan elkövetett bűnt. Sőt törvénytellenesen cselekedete után még ő sértődött meg és önkényesen elhagyta munkahelyét.

A munkafegyelm megsértői ellen most is, mint mindenkor, keményen járunk el. Pressburger Györgyöt a népbíróság négyhónapi javító-nevelő munkára és 20 százalékos bércsökkentésre ítélte. Azokat, akik bármilyen formában akadályoznak bennünket feladataink teljesítésében, a jövőben is keményen meg-büntetjük. Alkotmányunkban a dolgozók jogai mellett megtalálhatjuk a kötelességeket is. A dolgozó nép állama megköveteli, hogy a jogok gyakorlása mellett maradéktalanul teljesítsük kötelességeinket is.

„Munkavédelem” a titóista Jugoszláviában

Szófia. A „Trud” a bolgár szakszervezetek lapja írja:

Titókék a legkegyetlenebb módon kiszidolozzák a dolgozók erejét, azután az utcára dobják őket, anélkül, hogy további sorsukkal törőd-nének. A titóista sajtóban gyakran lehet arról olvasni, hogy

a gyenge, beteg, vagy öreg munkásokat, de különösen a terhes nőket egyszerűen elbocsátják.

A „Tanjug”, Titókék hivatalos hír-ügynöksége, a közelmúltban hírt adott, hogy június 4-én csupán a zagrabi üzemekből 1500 munkást bocsátottak el azért, mert „már nem tudtak eleget termelni”.

A zagrabi „Vjesnik” című lap a jugoszláv munkaelőmozdítási hivatali hivatalos közleményére hivatkozva közölte, hogy 1951-ben 1950-hez viszonyítva csupán Horvátországban

a halálesetek száma 14 százalékkal, a súlyos sérülések 76 százalékkal, a könnyebb sérülések pedig 10 százalékkal növekedett az üzemekben.

„Ez év első hónapjaiban a balesetek száma tovább emelkedett” — írja a „Vjesnik”.

A „Borba” című lap április 8-i számában közölte, hogy a bori bányában 1951-ben 18 személy meghalt, 1471 pedig megsérült. A bányánál nincs sem orvos, sem orvosi rendelő, sőt még a mentőszekrények is hiányoznak. A bányászok kénytelenek kilométereket gyalogolni a legközelebbi orvosi rendelőig, ha első segélyre van szükségük.

A jugoszláv dolgozók hihetetlenül súlyos körülmények között élnek. A bori, trepcsai, rasai és timoki bányák dolgozói fabarakokban, a földön kénytelenek aludni.

Titókék kudarca a szerb Tudományos Akadémia „választásán”

Bukarest. A jugoszláv politikai emigránsok „Podzas avom Internacionalizma” című Bukarestben megjelenő lapja megírja, milyen csúfos vereséget szenvedtek Titókék a szerb Tudományos Akadémia „választásán”.

A közelmúltban megkísérelték, hogy úgynevezett választás útján, néhány ügynököket becsapesszék a szerb Tudományos Akadémiára. Ezek közé az ügynökök közé tartoz-

ott Bogdanovics, Cselebanovics, Lubarda és jársaik.

A Tito-fasiszták azonban csajdoltak. A Tudományos Akadémia tagjainak jórésze Bogdanovics és társai felvétele ellen szavazott. Titókék az Irók Egyesületének és a Szinnűvészek Egyesületének és a Tudományos Akadémia egyes szakosztályainak sebtében összehívott ülésén igyekeztek megfélemlíteni a tudósokat és a közéleti tényezőket, (MTI),